

34te Møde.

Torsdag den 27. November Kl. 1.

Formanden: Fra Ministeren for Industri, Handel og Søfart har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Ministeriet for Industri,
Handel og Søfart
(Erhvervsministeriet).

København, den 26. November 1924.

I Henhold til § 21 i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke vil der for to Aar ad Gangen være at vælge et Overbevillingsnævn bestaaende — foruden af en Formand — af fire andre Medlemmer, hvoraf et vælges af hvert af Rigsdagens Ting.

Idet det vilde være ønskeligt, at Overbevillingsnævnets Medlemmer er udpeget inden Lovens Ikrafttræden den 1. Januar 1925, tillader jeg mig at anmode den højtærede Formand om at ville foranledige Valg foretaget af et Medlem til Overbevillingsnævnet.

Th. Stauning.

S. Tetens.

Folketingets Formand.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Aktieselskabet Københavns Diskontobank og Revisionsbanks Likvidation.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2246).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kragh: Som det fremgaar af Betænkningen, og som Udvalgets ærede Ord-

fører redegjorde for i Gaar, er der indenfor Udvalget tilvejebragt Enighed om de Ændringsforslag, som vedtoges ved anden Behandling, og hvorved efter min Opfattelse Lovforslaget er blevet meget væsentlig forbedret i Sammenligning med den højtærede Erhvervsministers Provisorium. Forløbet af denne Sag har efter min Opfattelse vist to Ting: for det første, at der i Udvalget har været Enighed om, at den ved den højtærede Ministers provisoriske Lov tilvejebragte Ordning ikke kunde siges at være tilfredsstillende, og dernæst, at det Omfang, som Statens Behandling af hele denne Sag i Henhold til dette Provisorium har antaget, ikke kunde anses for heldigt. Dette har fundet sit samlede Udtryk i Enstemmigheden om at sikre Indskyderne den Indflydelse paa Bankens Likvidation, som den højtærede Erhvervsminister burde have givet Indskyderne paa det Tidspunkt, da Likvidationskomiteen sammensattes. Indskyderne henvendte sig jo, som det er meddelt den høje Rigsdag, gennem en Skrivelse fra Indskyderforeningen til den højtærede Erhvervsminister og anmodede om at faa Indflydelse paa Behandlingen af det Bo, hvis Aktivmasse tilhørte dem. Det fandt ikke Ørenlyd hos den højtærede Erhvervsminister, og jeg kan derfor kun udtale min Glæde over, at det er lykkedes indenfor Udvalget at samle Enighed om den Imødekommen overfor Indskyderne, som burde være udvist paa et tidligere Tidspunkt. Det nytter ikke den højtærede Erhvervsminister her at ville henvise til, at han havde sikret Aktionærerne Indflydelse, og at man den Gang gik ud fra, at ingen Indskyder vilde komme i finansielle Vanskeligheder som Følge af Sammenbrudet, idet man gik ud fra, at der var Solvens. Det er meget letsindigt, hvis Erhvervsministeren har ræsonneret paa den Maade, thi naar man stod overfor et Foretagende, med Hensyn til hvilket Sagkundskaben den ene Dag opgjorde, at der var 29 Mill. Kr. i Behold, medens en mindst lige saa fulgyldig Sagkundskab faa Dage efter lavede en Opgørelse, hvorefter kun 7 Mill. Kr. var i Behold, burde den højtærede Erhvervsminister have forstaaet, at han var ude paa i høj Grad gyngende Grund, og saa burde han ikke saa ubetinget, som han har gjort det, have tilsidesat Hensynet til de Interesser, som i Virkeligheden var de eneste, det kom an paa i denne Forbindelse at faa varetaget, nemlig Indskydernes Interesser.

Ifølge Lovforslagets § 1, saaledes som denne er ændret ved anden Behandling,